

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1928

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & Σ^Α, ΕΚΔΟΤΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ", — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, 50
ΑΘΗΝΑΙ

Ε.Ι.Ε.Ε.Ε.Ε.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΝΟΜΠΕΛ

Μαζί με τον γάλλο φιλόσοφο Έρρίκο Μπερξόν, που πήρε το βραβείο Νομπέλ του 1927, βραβεύθηκε με το Νομπέλ του 1928 κι η νορβηγίδα συγγραφέας Ζίγκριντ Ούνδζετ, τρίτη γυναίκα αυτή, ύστερα από την Σέλιμα Λάγκερλεφ και την Γκράτσια Ντελέντα, που τιμάται με το μεγαλύτερο διεθνές βραβείο της λογοτεχνίας. (Η κυρία Κιουρί πήρε ένα Νομπέλ της Χημείας.) Για τον Μπερξόν δεν είναι ανάγκη να σημειώσωμε τίποτε. Ο κοσμοκράτης απόστολος της αϊσιοδοξίας είναι πολύ γνωστός και στην Ελλάδα, όπου έχουν γραφεί κι' όλοκληρα βιβλία για τη φιλοσοφία του. Η Ζίγκριντ Ούνδζετ, απεναντίας, δεν ήταν προτύτερα γνωστή παρά μόνο στους αναγνώστες της «Ν. Έστίας», και μόνο από ένα σημείωμα που δημοσιεύθηκε στο τεύχος της 1 Μαΐου για το τελευταίο βιβλίο της.

Γεννήθηκε το 1880 και προωριζόταν να γίνει ζωγράφος· αλλά ο πρόωρος θάνατος του πατέρα της, ενός από τους πιο διακεκριμένους νορβηγούς αρχαιολόγους, την ανάγκασε να διαλέξη άλλο επάγγελμα, πρακτικώτερο. Έτσι μπήκε δακτυλογράφος σε κάποιο γραφείο. Η καλλιτεχνική της όμως φύσις δεν μπόρεσε να μείνη άργη κι' η Ζίγκριντ Ούνδζετ, μα και δεν μπόρεσε ν' αφιερωθή στη ζωγραφική, επιδόθηκε στη λογοτεχνία. Τα διηγήματά της έκαναν άμέσως μεγάλη εντύπωση, και σε ηλικία είκοσι μόλις ετών ή πτωχή δακτυλογράφος ήταν σε θέση να ζή αποκλειστικά και μόνο από τη φιλολογική της πέννα. Αργότερα παντρεύθηκε, και τώρα ζει με την οικογένειά της σε μια πολυτελέστατη βίλλα, κτισμένη με την παλιά αγροτική αρχιτεκτονική, κοντά στην πόλη Λιλλεχάμερ.

Οι φιλολογικές της ασχολίες δεν την έκαναν να παραμελήση τα οικογενειακά της καθήκοντα· απεναντίας μάλιστα είναι τόσο άφοσιωμένη στην ανατροφή των παιδιών της και στο νοικοκυριό, ώστε ελάχιστες είναι οι ώρες που της μένουν για την άλλη της εργασία. Αν και δεν είναι φεμινίστρια, ή κ. Ούνδζετ ασχολήθηκε με τη μελέτη της γυναικείας ψυχολογίας, και το μυθιστόρημά της που την έκανε διάσημη, «Kristin Lawransdatter», είναι η ιστορία μιας φιλόδοξης γυναίκας, που μόνο στο τέλος της ζωής της, όταν βλέπει τον έαυτό της απομονωμένο κ' εγκαταλελειμένο από όλους, καταλαβαίνει ότι η αληθινή ευτυχία δεν βρίσκεται στη δόξα και στη δύναμη, αλλά στην αυταπάρνηση και στην προσπάθεια να κάνει κανείς τους άλλους ευτυχισμένους.

Όλα τα έργα της Ζίγκριντ Ούνδζετ έχουν θέμα μάλλον ιστορικό και είναι γραμμένα σε ρεαλιστικό ύφος. Σ' αυτό το είδος ανήκει και η «Kristin Lawransdatter» και τα τελευταία της ιστορικά έργα, ή «Olav Audunsøn» και η συνέχειά του «Olav Audunsøn og hans hørn».

Έλληνικά δεν έχει μεταφρασθεί κανένα έργο της Ούνδζετ, παρ' όλο που η φιλολογική της φήμη έχει από καιρό ξεπεράσει τα όρια της πατρίδας της. Ήλπίζομε όμως ότι τώρα που πήρε το βραβείο Νομπέλ, θα γίνουν και σε μας γνωστά τα έργα της μεγάλης Νορβηγίδας.